

Між іншим

Ліна Костенко

Коли я буду навіть сивою,
і життя моє піде мрякою,
а для тебе буду красивою,
а для когось, може, й ніякою.

А для когось лихою, впертою,
ще для когось відъмою, коброю.

А між іншим, якщо відверто,
то була я дурною і доброю.

Безборонною, несинхронною
ні з теоріями, ні з практиками.
і боліла в мене іронія
всіма ліктиками й галактиками.

І не знало міщанське кодло,
коли я захлиналась лихом,
що душа між людьми виходила
забинтована білим сміхом.

І в житті, як на полі мінному,
я просила в цьому сторіччі
хоч би той магазинний мінімум:

— Люди, будьте взаємно ввічливі! —
і якби на те моя воля,
написала б я скрізь курсивами:

— Так багато на світі горя,
люди, будьте взаємно красивими!